

Advent a keresztény kultúrákban a karácsonyt megelőző várakozás időszaka, a karácsonyt megelőző négy vasárnapon gyújtunk egy-egy gyertyát. Ezt az időszakot a csend, az elmélkedés, a ráhangolódás jellemzi.

Ma, a harmadik adventi vasárnap utáni közös gyertyagyújtásunkon a harmadik gyertya meggyújtására kerül sor az adventi koszorún.

De honnan is az adventi koszorú eredete?

1838-ban Johann Hinrich Wichern, fiatal lelkész, az első berlini gyermekotthon megalapítója egy régi szekérkerékből hatalmas csillárt készíttetett. Az adventi csillárkoszorúra 24 gyertyát tűzött: 20 kicsi pirosat és négy nagy fehérét, melyek a vasárnapokat szimbolizálták. Az árvaházi gyerekek türelmetlenül várták az ünnepet, így a lelkipásztor a gyertyákkal díszített, kör alakú abroncsos csilláron jelezte számukra a karácsonyig még hátralévő időt.

A ma ismert adventi koszorút először Németország északi részén kezdték meghonosítani, majd Ausztriában is elterjedt a katolikus lakosság körében. Hazánkban a II. világháborút követően vált szokássá templomokban, középületekben, később otthonokban is. Ma a klasszikusan fenyőágból készített adventi koszorút 4 gyertyával díszítik: a hit, a remény, az öröm és a szeretet gyertyájával.

Bár, mint manapság sok mindenben, úgy az adventi koszorúval kapcsolatban is hajlamosak vagyunk trendekhez igazodni, a katolikus hagyomány szerint a négy gyertya közül három gyertya színe a bűnbánat színét jelképező lila, a harmadik vasárnap gyertyája rózsaszín, mert ez az öröm vasárnapja, jelezvén karácsony közeledtét.